

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 420/23</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. K.	Przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. polegające na tym, że oskarżony w dniu 24 grudnia 2022 roku w miejscowości (...), gm. B., woj. (...), podczas pobytu w mieszkaniu wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela	

		wraz z zawartością, tj. dowód osobisty na szkodę M. R..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 23 grudnia 2022 roku pokrzywdzona M. R., oskarżony A. K., brat oskarżonego B. K. (partner pokrzywdzonej) oraz ojciec oskarżonego C. K. spotkali się w miejscu zamieszkania C. K. pod adresem (...), w gminie B., gdzie w nocy z 23 grudnia na 24 grudnia 2022 roku wspólnie spożywali alkohol.</p> <p>B. K. w godzinach nocnych pojechał do domu, natomiast M. R. oraz A. K. pozostali na noc u C. K..</p> <p>M. R. położyła swój portfel oraz telefon komórkowy na stole w pokoju. Wewnątrz portfela znajdowały się pieniądze w kwocie 120 złotych oraz dowód osobisty pokrzywdzonej.</p> <p>Oskarżony A. K. nie miał przy sobie żadnych oszczędności.</p>	zeznania świadka M. R.	k. 1 – 2 k. 77 - 78	
zeznania świadka B. K.	k. 47 – 48 k. 78		
Nad ranem dnia 24 grudnia 2022 roku, około godziny 06:30 – 06:50 A. K. wyszedł do	zeznania świadka M. R.	k. 1 – 2 k. 77 - 78	

sklepu, dokonując zaboru w celu przywłaszczenia należących do pokrzywdzonej rzeczy, tj. telefonu komórkowego oraz portfela wraz z zawartością (pieniądze w kwocie 120 złotych oraz dowód osobisty).

M. R. widziała, że oskarżony kręcił się obok stolika, na którym leżał jej portfel i telefon komórkowy. Nie była jednak bezpośrednim świadkiem ich zaboru przez wymienionego.

Po wyjściu oskarżonego, kiedy pokrzywdzona się obudziła, zorientowała się że nie ma ani portfela, dowodu i telefonu.

Oskarżony wrócił około godziny 09:00 – 10:00 z 5 butelkami wina. Pokrzywdzona pytała go wówczas dlaczego zabrał jej rzeczy, na co ten zdenerwował się, zaprzeczając aby to zrobił. Po kilku dniach tłumaczył się, że do pokoju wszedł jakiś obcy mężczyzna.

Po zdarzeniu pokrzywdzona M. R. skontaktowała się telefonicznie - za pośrednictwem mieszkającej obok siostry - ze swoim partnerem B. K., prosząc żeby po nią przyjechał. Podczas tej rozmowy mówiła mu, że jego brat (oskarżony A. K.) zabrał jej telefon.

zeznania świadka M. R.

k. 1 – 2

k. 77 - 78

zeznania świadka B. K.	k. 47 – 48 k. 78		
Materiały dotyczące kradzieży telefonu komórkowego marki L. (...) o wartości 230 złotych oraz pieniędzy w kwocie 120 złotych na szkodę pokrzywdzonej M. R. zostały przekazane KPP w B. celem dalszego prowadzenia postępowania w sprawie o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.	notatka urzędowa	k. 7	
Podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych pod adresem(...), zajmowanych przez oskarżonego A. K., funkcjonariusze Policji nie znaleźli skradzionych przedmiotów.	protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych	k. 14 - 16	
A. K. nie cierpi na (...)wykazuje natomiast inne zakłócenie czynności psychicznych pod postacią uzależnienia od alkoholu. W chwili popełnienia zarzucanego czynu zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem były przez oskarżonego zachowane, a jego poczytalność nie budziła wątpliwości.	opinia psychiatryczna	k. 54 - 55	
Oskarżony A. K. był uprzednio karany sądownie za przestępstwo	karta karna	k. 70 - 71	

z art. 278 § 1 k.k. na karę ograniczenia wolności.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. K.	Przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. polegające na tym, że oskarżony w dniu 24 grudnia 2022 roku w miejscowości (...), gm. B., woj. (...), podczas pobytu w mieszkaniu wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wraz z zawartością, tj. dowód osobisty na szkodę M. R..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
- brak zaboru w celu przywłaszczenia należącego do pokrzywdzonej M. R. portfela z zawartością (pieniądze w kwocie 120 złotych oraz dowód osobisty)	wyjaśnienia oskarżonego	k. 17 - 18	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych	Niekwestionowany dokument sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	notatka urzędowa	Niekwestionowany dokument sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	opinia psychiatryczna	Pełna, jasna, wyczerpująca, sporządzona przez podmiot dysponujący fachową wiedzą, zgodnie z wymogami proceduralnymi – przez dwóch biegłych psychiatrów; w konsekwencji stanowiła wiarygodne źródło dowodowe.	
1.1.1.	karta karna	Dokument urzędowy, wiarygodny, niekwestionowany przez strony, potwierdzający uprzednią karalność oskarżonego.	
1.1.1.	zeznania świadka M. R.	Mając na względzie rolę procesową świadka, który w sprawie występował również w charakterze pokrzywdzonego, sąd podszedł do oceny składanych przez niego zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sądowego zeznań z dużą	

dożą ostrożności. Sąd wziął pod uwagę również fakt, że M. R. w nocy z 23 na 24 grudnia spożywała z oskarżonym oraz jego ojcem alkohol, dając jednak wiarę jej twierdzeniom, jakoby nie spożyła go tak wiele jak jej towarzysze. Za prawdomównością świadka zdaniem sądu przemawiała spójność oraz konsekwentność zeznań składanych w obu fazach postępowania, jak i sposób formułowania wypowiedzi podczas bezpośredniego przesłuchania świadka w toku rozprawy. M. R. potrafiła jednoznacznie oddzielić spostrzeżone fakty od własnych przypuszczeń. Przyznała również, że samego momentu zaboru przez oskarżonego należącego do niej portfela i telefonu bezpośrednio nie widziała, jak i wyjaśnić na jakich podstawach dokonała wskazania sprawcy czynu. Relacja świadka, przy uwzględnieniu upływu czasu od daty zdarzenia, była wyczerpująca oraz przekonująca. Wymieniona nie przejawiała również tendencji do uzupełnienia luk w niepamięci nieprawdziwymi informacjami o intencjonalnym charakterze.

Jakkolwiek analiza materiału dowodowego w niniejszej sprawie w

		<p>głównej mierze skupiała się na dokonaniu przez sąd oceny osobowych źródeł dowodowych, jak i kontekstu sytuacyjnego wydarzeń, tak zdaniem sądu brak było podstaw do odmowy pokrzywdzonej w sprawie prawdomówności. Wersję wydarzeń opisywaną przez M. R. uwiarygodniły nadto również zeznania B. K., który co prawda nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, natomiast rozmawiał on z partnerką przez telefon niedługo po jego zajściu.</p>	
1.1.1.	zeznania świadka B. K.	<p>Do oceny zeznań świadka B. K. sąd podszedł z ostrożnością przez wzgląd na konkubenckie relacje łączące go z pokrzywdzoną, uznając je jednak za w pełni wiarygodne. Wypowiedzi świadka miały charakter spontaniczny, acz poukładany, wewnętrznie spójny oraz konsekwentny. Treść składanych przez B. K. depozycji nie wskazywała zarazem na instrumentalny charakter zeznań, mający niejako potwierdzać wersję wydarzeń przedstawianą przez pokrzywdzoną w sprawie M. R., celem uzyskania korzystnego dla pokrzywdzonej rozstrzygnięcia. Świadek mówił wyłącznie o okolicznościach, których był pewien, wyraźnie oddzielając przy tym</p>	

		<p>własne spostrzeżenia od zasłyszanych informacji.</p> <p>Zdaniem sądu, depozycje świadka B. K., w szczególności co do treści przebiegu rozmowy telefonicznej z pokrzywdzoną w dniu 24 grudnia 2022 roku (tuż po zdarzeniu objętym aktem oskarżenia) uwiarygodniają natomiast zeznania świadka M. R..</p>	
<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
n/d (k. 26)	zeznania świadka C. K.	Nieuwzględnione przez sąd przy dokonaniu ustaleń stanu faktycznego ze względu na irrelevantność depozycji dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy oraz odstąpienie przez sąd od bezpośredniego przesłuchania świadka, któremu jako osobie najbliższej dla oskarżonego przysługiwałoby prawo do odmowy składania zeznań.	
1.2.1.	wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia A. K. sąd ocenił jako niespójne i nieprzekonujące. Zdaniem sądu stanowiły one wyłącznie przyjętą przez	

		oskarżonego na potrzeby postępowania oraz uniknięcia odpowiedzialności karnej linię obrony, o czym świadczy chociażby fakt, iż wymieniony nie umiał wskazać nazwiska ani dokładnego miejsca zamieszkania kolegi, od którego rzekomo miał pożyczyć pieniądze na zakup wina.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 275 § 1 k.k., kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Zdaniem sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, oceniany jako całokształt,			

dał podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Sąd przy dokonaniu ustaleń opierał się przede wszystkim na zeznaniach świadków M. R. oraz B. K., mając zarazem na względzie tło i kontekst sytuacyjny wydarzeń z dni 23-24 grudnia 2022 roku (wspólne spożywanie alkoholu przez domowników, nadużywanie alkoholu przy jednoczesnym braku oszczędności po stronie oskarżonego, który powrócił do mieszkania z 5 butelkami wina zakupionymi w pobliskim sklepie). Jakkolwiek pokrzywdzona nie widziała bezpośrednio samego momentu zaboru przez A. K. należącego do niej mienia, zaobserwowała ona, że oskarżony nad ranem, około godz. 06:30 – 06:50 kręci się obok stołu, na którym położyła ona uprzednio portfel i telefon komórkowy. Logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym wnioski doprowadziły sąd do przekonania, że zaboru wskazanego mienia dokonał właśnie oskarżony.

Swoim zachowaniem oskarżony A. K. niewątpliwie wypełnił więc znamiona przestępstwa z art. 275 § 1 k.k. Nie umknęło przy tym uwadze sądu, że materiały w

zakresie dokonanej na szkodę M. R. kradzieży telefonu komórkowego oraz pieniędzy w kwocie 120 złotych znajdujących się w portfelu zostały wyłączone do odrębnego postępowania, jednakże na kanwie przedmiotowej sprawy nie sposób było okoliczności dot. tego zdarzenia pominąć. Oskarżony nad ranem, kierowany chęcią zakupu alkoholu, zabrał bowiem ze stołu nienależący do niego telefon komórkowy oraz portfel, dokonując tym samym z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym zaboru cudzego mienia w celu jego przywłaszczenia.

Sąd podziela zarazem prezentowany szeroko w doktrynie oraz orzecznictwie sądów pogląd, iż sprawca decydując się na zabór określonego przedmiotu, działa jednocześnie z zamiarem, i to bezpośrednim, kradzieży także rzeczy, które się w nim znajdują, np. dowodu osobistego czy karty bankomatowej, o ile tylko kradnie on przedmiot, w którym w obecnych realiach ludzie noszą właśnie takie rzeczy (np. damska torebka czy jak w przypadku niniejszej sprawy – portfel) [por. postanowienie SN z dnia 15 września 2016 r., II KK 129/16, OSNKW 2016/11/78, wyrok SA w Szczecinie z dnia

12 listopada 2015 r., II AKa 171/15, LEX nr 1950662]. Sposób dalszego postąpienia przez sprawcę z przywłaszczonymi przez kradzież przedmiotami nie ma wówczas znaczenia, gdyż oznacza dysponowanie nimi jak własnymi. W okolicznościach rozpoznawanej przez sąd sprawy, oskarżony postąpił zresztą ze skradzionym dowodem osobistym jak właściciel, co najmniej ukrywając go przed prawowitą właścicielką M. R., która nigdy nie odzyskała dokumentu.

Na marginesie wskazać jedynie wypada, że nieujawnienie skradzionego mienia w toku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez oskarżonego nie wykluczało przypisania mu odpowiedzialności. Sprawstwo oskarżonego sąd ustalił w oparciu o ocenę całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co zostało już uwydatnione wyżej.

Mając powyższe rozważania na uwadze, sąd zdecydował o przypisaniu oskarżonemu, a tym samym zakwalifikowaniu objętego aktem oskarżenia czynu, zgodnie z zawartym

w AO zarzutem, tj. według normy art. 275 § 1 k.k.			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	1.	1.	<p>Sąd na podstawie art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.</p> <p>Zgromadzony w postępowaniu materiał dowodowy nie dał podstaw do kwestionowania zdolności rozpoznania przez oskarżonego znaczenia przypisanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>W świetle wniosków płynących z opinii psychiatrycznej należy stwierdzić, że A. K. nie jest osobą chorą (...). Wykazuje on inne zakłócenie (...) pod postacią uzależnienia od alkoholu, które nie wpływało jako takie na pocztytalność oskarżonego w chwili dokonania objętego zarzutem aktu oskarżenia przestępstwa, natomiast zdaniem sądu wskazywało na towarzyszącą zachowaniu wymienionego motywację i zamiary.</p>

A. K., jako osoba dojrzała oraz w pełni poczytalna, dopuścił się popełnienia czynu umyślnie, kierowany chęcią zysku w postaci zakupu alkoholu, zdając sobie sprawę z bezprawności oraz konsekwencji podejmowanego na szkodę pokrzywdzonej M. R. zachowania. Sąd nie dopatrywał się więc żadnych okoliczności, które mogłyby umniejszać jego stopień winy.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu sąd ocenił zarazem jako umiarkowany, mając na względzie typowy sposób działania sprawcy w przypadku przestępstwa kradzieży (w tym przypadku kradzieży portfela, zawierającego dokument tożsamości), niewykraczający w żadnej mierze poza charakterystykę znamion określonych w art. 275 § 1 k.k.

Zdaniem sądu na niższy stopień społecznej szkodliwości czynu oraz względnie łagodny wymiar orzeczonej wyrokiem kary wpływ miał również fakt, że jakkolwiek A. K. dokonał świadomego zaboru portfela oraz zawartego w nim dowodu osobistego M. R. w celu przywłaszczenia, dysponując następnie cudzym mieniem jak

właściciel, tak poza
pozbawieniem
pokrzywdzonej władztwa
nad dokumentem i
ukryciem go przed
wymienioną, nie posłużył
się nim w innym
niezgodnym z prawem
oraz wolą właścicielki
celu (choćby celem
zaciągnięcia pożyczki czy
też dokonania innych
czynności w jej imieniu).

Jako okoliczność
obciążającą sąd przyjął
natomiast uprzednią
karalność A. K. za czyn
z art. 278 § 1 k.k.,
choć nie bez znaczenia
przy wymiarze kary
pozostawało jednocześnie
dla sądu to, że dotychczas
oskarżony nie był karany
na karę pozbawienia
wolności.

Mając powyższe na
uwadze, przy
uwzględnieniu dyrektyw
wymiaru kary określonych
w art. 53 k.k. oraz
alternatywnego
zagrożenia karą z art.
275 § 1 k.k. (tj.
przestępstwa zagrożonego
karą grzywny, karą
ograniczenia wolności
albo karą pozbawienia
wolności do lat 2), sąd
uznał, że orzeczona kara
4 miesięcy ograniczenia
wolności, polegająca na
obowiązku wykonywania
nieodpłatnej
kontrolowanej pracy na
cele społeczne w
wymiarze 40 godzin w
stosunku miesięcznym,
odpowiada stopniowi

			winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu. Nadto uwzględnia ona podstawowe cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do niego oraz czyni zadość potrzebie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.
A. K.	2.	1.	<p>Sąd na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.</p> <p>Mając na względzie to, że oskarżony A. K. dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu z pobudek wynikających w głównej mierze z powodu nadużywania alkoholu, sąd doszedł do przekonania, że orzeczenie wobec niego obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu wpłynie pozytywnie na proces resocjalizacji sprawcy.</p>
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	3.	1.	Sąd, zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k., zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary 4 miesięcy ograniczenia wolności okres rzeczywistego

		pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 stycznia 2023 roku godz. 06:00 do dnia 16 stycznia 2023 roku godz. 06:35 oraz od dnia 22 czerwca 2023 roku godz. 19:10 do dnia 23 czerwca 2023 roku godz. 11:42.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4.	W świetle wydanego w dniu 20 grudnia 2022 roku w sprawie o sygn. akt SK 78/21 wyroku Trybunału Konstytucyjnego, sąd zasądził na rzecz adwokata P. S. kwotę 1476 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, której to wysokość – wliczając należny podatek	

	<p>Vat - ustalona została w oparciu o § 11 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.</p>	
5.	<p>Z uwagi na to, że A. K. nie posiada żadnego majątku, a dochody osiąga z prac dorywczych, sąd uznał iż obowiązek uiszczenia kosztów sądowych w sprawie byłby dla niego zbyt uciążliwy. W konsekwencji, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonego od ich poniesienia, w całości przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
1Podpis		